

14e jaargang no. 6
juni 1978

Personeelsorgaan van
de Rijksdienst voor
de IJsselmeerpolders

cultuurrijp

BIJ DE VOORPLAAT

Deze en andere trieste ruïnes bleven over van het winkelcentrum de Gordiaan, dat een jaartje draaide. De ramp, die zich in de nacht van 13 op 14 april voltrok, heeft Lelystad in zijn ontwikkeling wel zeer pijnlijk getroffen. Maar op de plek van de geblakerde puinhopen zal een nieuw koopcentrum als een Phoenix uit de as herrijzen.

INHOUD

'Wilde woensdag' en de ontwikkelingshulp	3
Kinderbijslag en vakantiewerk	5
Noodcentrum in de Gordiaan	6
Opdrachten HSOW.	6
Organisatie-onderzoek	7
Ingezonden brief.	7
Verenigingsnieuws.	8
Fietspadenkaart	10
Kopakkertjes.	12
Kort verhaal	13
Werkbezoek minister Tuijnman	14
Nieuw personeel.	15
Pampushout	16
Afscheid.	17
Vissen in Zuidelijk Flevoland	18
Fledite officieel in bedrijf gesteld	19
Personalia.	20
Vacatures.	20

REDACTIE

H. van Enk en J. O de Waard

REDACTIECOMMISSIE

ir. J. Dekker, J. van Dijk,
meij. ir. H. E. J. Geluk, J. H. Koorstra,
H. Kuiper, W. J. B. van Luenen,
K. K. Siccama, ir. Th. J. van Wegen,
K. Wester, W. J. W. van Wingerden en
H. G. J. Wijffels

Redactieadres

Rijksdienst voor de IJsselmeerpolders,
Smedinghuis, Lelystad.
Telefoon 03200-99111.

Bij het overnemen van gedeelten uit dit blad stelt de redactie bronvermelding op prijs.

uit de inhoud

Verschillende medewerkers van de dienst helpen mee om in de ontwikkelingslanden de leefsituatie van de arme bevolking te verbeteren. De RIJP bemoeit zich onder meer met het op stapel zetten van omvangrijke voedselproductieprojecten in Afrika en Zuid-Amerika. De Wetenschappelijke bijeenkomst op 12 april was geheel gewijd aan die ontwikkelingshulp. Het verhaal hiernaast geeft verkort weer wat de inleiders op die dag te berde brachten.

Voor de gezondheid schijnt niets zo heilzaam als goede voeding en voldoende lichaamsbeweging. We hebben u voor het eerste niet zoveel aan te bieden, maar voor het tweede dit keer wel. U vindt het in het hart van dit blad in de vorm van een kaart van de fietspaden in Flevoland. Beschikt u liever over een los exemplaar, wacht dan nog even op de fietsfolder, die de afdeling Voorlichting in de loop van deze maand in voorraad krijgt.

De voltallige RiJP-directie — drie man sterk — zat half april hoogstpersoonlijk op de plantmachine om zo het officiële startsein te geven voor de Pampushout. In deze groenstrook in het Almeregebied kunnen in de toekomst de sportieve recreanten hun hart ophalen. Hoe het er allemaal in het open recreatie-sportpark komt uit te zien, leest u op pagina 16.

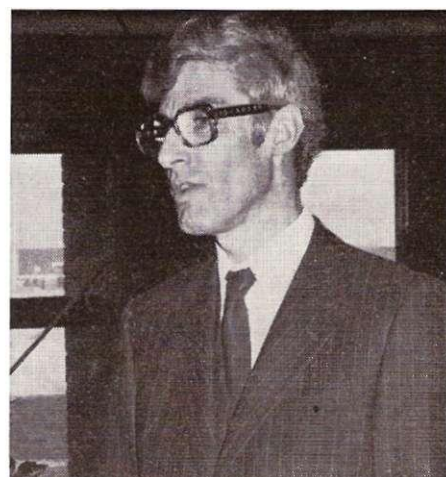
„Wilde woensdag" in het teken van de ontwikkelingshulp

Ir. Hagting

Ir. De Glopper

Ir. Zuidema

De wetenschappelijke bijeenkomst, die de tweede woensdag van elke maand in de Brugzaal in Lelystad plaatsvindt (vandaar de naam 'wilde woensdag') stond op 12 april in het teken van de ontwikkelingshulp. Medewerkers van de dienst dragen het hunne ertoe bij de levensomstandigheden van mensen in arme landen op een hoger peil te brengen. Hieronder vindt u een impressie van wat de sprekers op die 'ontwikkelingsdag' te berde brachten.

Hulp aan de allerarmsten

De dienst heeft als inpolderaar, boer en stedeboer veel ervaring opgedaan. 'De aanwezigheid van een enorme know-how maakt de RIJP tot een goede hulpverlener', aldus drs. Ruysenaars van de Novib (Nederlandse organisatie voor internationale betrekkingen).

Drs. Ruysenaars gaf een overzicht van de Nederlandse ontwikkelingshulp, die zich richt op vijftien zogenaamde concentratielanden, waaronder Tanzania. De bevolking van deze landen behoort tot de allerarmsten. Het inkomen per hoofd van de bevolking bedraagt niet meer dan 1000 dollar per jaar. De regering heeft dit begrotingsjaar 400 miljoen gulden uitgetrokken voor ontwikkelingshulp. Uit deze pot komt 60% ten goede aan projecten van landbouwkundige aard; de rest gaat op aan onderwijs en gezondheidszorg. Volgens de gastspreker betekent dit bedrag, verdeeld over alle 'ontvangers', niet

meer dan een druppel op een gloeiende plaat.

Drs. Ruysenaars zag weinig heil in het op poten zetten van omvangrijke projecten in de Derde Wereld. 'Dergelijke ondernemingen zijn geënt op onze hoogstaande Westerse technologie. Onze kennis en kundigheden kunnen we niet zomaar 'overplanten' naar landen met een gering ontwikkelingspeil. We moeten de zaak aanpakken met gebruikmaking van in die landen beschikbare middelen en met inschakeling van de plaatselijke bevolking. Overigens hoeven we niet te verwachten dat ontwikkelingshulp ineens grote veranderingen teweegbrengt. Maar door de helpende hand te bieden, kan de leefsituatie in de arme landen geleidelijk verbeteren'.

Volgens RiJP-model

Geregeld teisteren hongersnoden een deel van de mensheid. Een bekend voorbeeld van een plek waar zich zo'n rampspoed voordoet, vormt de Sahelgordel in Afrika. Hier viel jaren achtereen (!) geen regen. De gewassen verdroogden op het land en het vee legde het loodje door gebrek aan eten en drinken. Als gevolg van de voedselschaarste sterven veel mensen de hongerdood.

Om de voedseltekorten, in het bijzonder in de magere jaren, op te heffen, probeert men voedselproductieprojecten van de grond te krijgen, variërend van enige honderden tot enkele duizenden hectaren. Dat gebeurt onder meer

in Afrika, Azië en Zuid-Amerika. Via het ministerie voor Ontwikkelingssamenwerking, particuliere instanties of internationale organisaties, zoals de FAO, raakt de RIJP bij dit werk betrokken. Het gaat erom de voedselproductiebedrijven min of meer volgens RUP-model op te zetten en te runnen. Bij het cultuurrijp maken en koloniseren van de gronden wordt de werkwijze van de dienst geïntroduceerd. Inschakeling van de RIJP betekent dat deskundigen van de dienst de betreffende ontwikkelingslanden bezoeken of dat mensen uit die landen in Flevoland een opleiding volgen.

Ir. Hagting, hoofd van de afdeling Operationeel onderzoek, noemde het Plan Wageningen in Suriname en de uitgevoerde studies voor rijstprojecten in Tanzania als voorbeelden van voedselbedrijven met een 'RIJP-signatuur'. Het Plan Wageningen — een in het begin van de jaren vijftig ingepolderd moeras van 7000 ha, waarin nu particuliere rijstbedrijven met een gemiddelde grootte van 25 ha zijn gevestigd — draait goed. In Tanzania loopt het nog moeizaam (zie Cultuurrijp maart 1978). Ir. Hagting schetste de problemen, die zich voordoen bij het opzetten van grootlandbouwbedrijven in de Derde-Wereldlanden. 'De moeilijkheden liggen zowel in het werk zelf als in de organisatie. Een voldoende geschoold kader ontbreekt. De mensen in het veld kunnen vaak niet uit de voeten met de machines. Er staat nogal eens een kapotte trekker of werktuig langs de kant. Om het euvel te kunnen verhelpen ont-

„Wilde woensdag" in het teken van de ontwikkelingshulp (vervolg)

breekt het vaak aan onderdelen. Wil- len de voedselproductieprojecten kans van slagen hebben, dan is begeleiding over een periode van 10 a 20 jaar nood- zakelijk', betoogde ir. Hagting.

Geen inpolderingen in Thailand

Ir. De Glopper, hoofd van de sectie Landaanwinning en inklinking, reisde naar Thailand om daar — in samenwer- king met anderen — uit te zoeken of het kustgebied van de Central Plain (130.000 ha) in aanmerking kwam voor inpoldering. Thailand wilde hier land- bouwgewassen gaan verbouwen, in het bijzonder rijst. De onderzoekers kwa- men al snel tot de conclusie dat inpol- dering weinig perspectieven bood.

Het waterrijke kustgebied van de Central Plain ligt aan de Golf van Thailand, even ten zuiden van de hoofdstad Bangkok. De bewoners van deze streek leven in redelijke welstand, die onder meer valt af te meten aan hun houten behuizing. (In het binnenland wonen de meesten in eenvoudige onderkom- ens van stro en palmladeren.) De gronden in het kustgebied bestaan uit een zoute, brakke en zoete zone. In de zoute zone worden garnalen en vis gekweekt in vijvers. Verder bevinden zich hier verdampingsvijvers voor de zoutwinning. De Thai gebruiken de

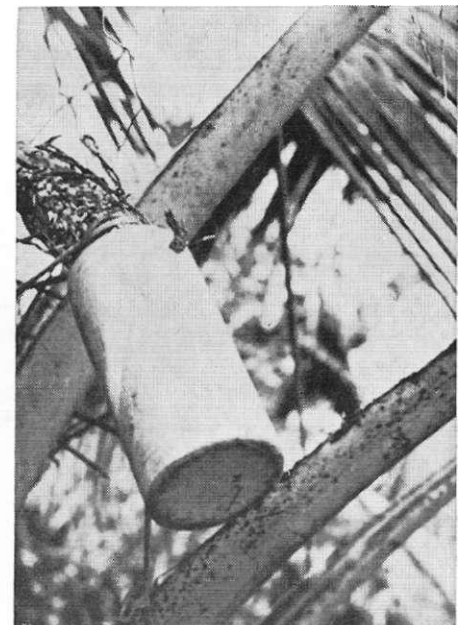
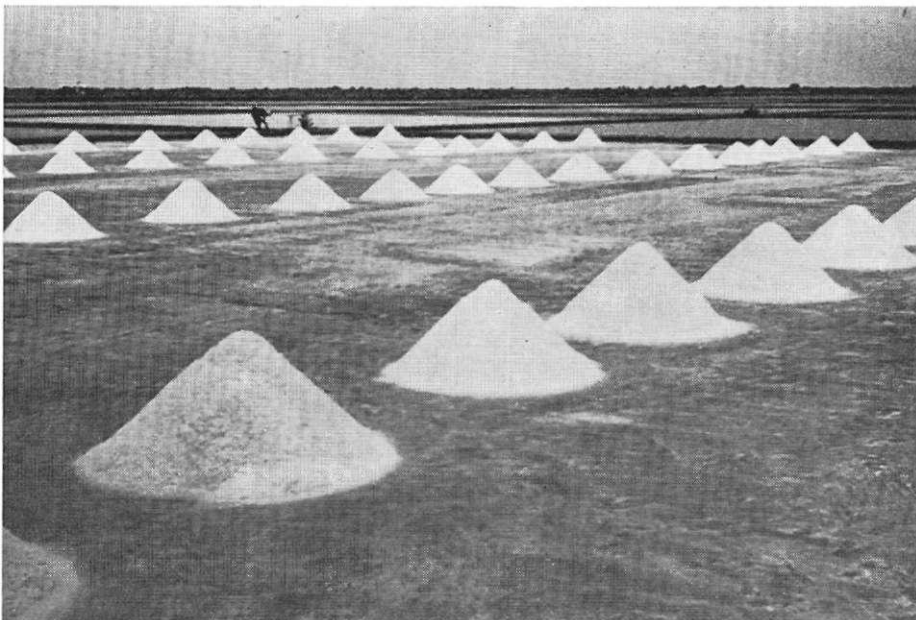

Een Tanzaniaanse meetploeg poseert voor de fotograaf; links de heer Koning, medewerker van de Wetenschappelijke afdeling

brakke en zoete gronden weer voor de teelt van kokospalmen. Ongeveer de helft van het kustgebied heeft een natuurlijke vegetatie van mangroves, grassen en verschillende kruiden.

Bij het maken van inpolderingsplannen i/oor zo'n gebied spelen volgens ir. De

Glopper drie factoren een belangrijke rol, namelijk het klimaat, de bodemge- steldheid en de mogelijkheid tot aan- en afvoer van water. Het kustgebied van Thailand kent een savanneklimaat. In de droge tijd valt weinig neerslag en in de natte moeson geeft de regenme-

De Central Plain in Thailand. Links de zoutverdampingsvijvers, waarin de bewoners van deze streek zout winnen (de witte bergjes op de foto). Rechts een kokospalm op de plantage. Als de palm bloeit, binden de inheemsen de kleine, maar talrijke bloemen bijeen om daaruit een suikerachtig goedge op te vangen. Ze gebruiken dit 'stroopje' bij de bereiding van allerlei lekkernijen

ter soms tot 300 mm per maand aan. De gronden in de kuststreek zijn uniform en zwaar. Het kleigehalte bedraagt 60 a 70%! (Ter vergelijking: in Flevoland ligt dat rond de 30%.) De onderzoekers ontdekten dat de aan- en afvoer van water in het eventueel ingepolderde gebied veel problemen geeft. In het natte seizoen zou het een hele toer blijken om het overtollige water kwijt te raken.

De onderzoekers kwamen tot de slotsom dat in een groot deel van de toekomstige polder de verbouw van rijst een haalbare kaart was. Maar de exploitatie zou, gezien de grote investeringen en de te verwachten (financiële) opbrengsten, een twijfelachtige onderneming worden. De Thai brachten met het kweken van garnalen, de teelt van kokospalmen en de zoutwinning meer geld in het laatje. Het advies aan de regering van Thailand luidde dan ook: niet inpolderen. Wel stelden de adviseurs voor de huidige wijze van exploitatie van het kustgebied te verbeteren door toepassing van enkele kleine 'kunstgrepen'.

Een goed waterbeheer van veel belang

Zeeën en oceanen bevatten 95% van al het water op aarde. De rest, dus maar 5%, bestaat uit zoet water. Met

inzet van allerlei technische middelen weet de mens ruim driekwart van de zoetwaterpias te beheersen. 'Als we het hebben over waterbeheer, dan spreken we dus over een uiterst geringe hoeveelheid', vertelde ir. Zuidema, voormalig hoofd van de afdeling Waterhuishouding. Een goed waterbeheer is van groot belang. We kunnen niet buiten goed drinkwater. Verder moeten we ons beschermen tegen overstromingen, overtollige neerslag afvoeren en afvalwater zuiveren. Juist de arme landen ontberen de kennis en missen de technische vaardigheden met betrekking tot het waterbeheer. Aanwas van de wereldbevolking en de toenemende welvaart veroorzaken een snel stijgend waterverbruik, vooral in de ontwikkelingslanden. Naar verwachting leeft de helft van de wereldbevolking aan het eind van deze eeuw in stedelijke agglomeraties, die voor een groot deel in de ontwikkelingslanden liggen.

De hydrologische kringloop in stedelijke gebieden vertoont een ingewikkeld patroon. Een onderzoek, enkele jaren geleden uitgevoerd in het kader van het Internationaal Hydrologische Tienjarenplan van de Unesco, bracht aan het licht dat de technische problematiek betreffende het waterbeheer in stedelijke gebieden overal ter wereld

Een roerdomp, die aan yoga deed en daarmee heel wat tijd versleet, stond als zijn hoogste ideaal bij voorkeur op z'n kop voor paal.

Tine van Rood

grote overeenkomst vertoont. 'Dat maakt kennisoverdracht goed mogelijk', aldus ir. Zuidema. 'De ontwikkelingslanden kunnen dan ook profiteren van de in Nederland aanwezige deskundigheid. Dat kan bijvoorbeeld gebeuren door buitenlanders in ons land een opleiding te laten volgen of door deel te nemen aan demonstratie-trainingprojecten in grote steden in ontwikkelingslanden'.

Bij waterbeheer en -beheersing in landelijke gebieden neemt de drainage van geïrrigeerde gronden een steeds belangrijker plaats in. Het blijkt namelijk dat de gewassen op gedraineerd land een betere opbrengst halen. De RIJP laat Egypte van zijn ervaring profiteren bij omvangrijke drainageprojecten in de Nijldelta (zie Cultuurrijp november 1977).

Vakantiecentje bijverdienen mag

Gaat uw zoon of dochter in de schoolvakantie ook proberen een paar (extra) zakcenten te verdienen? Zo ja, maakt u zich dan geen zorgen over de kinderbijslag. Geen kip die u pikt.

Uit de kinderbijslagwet blijkt onder meer het volgende. Of u recht hebt op bijslag voor een kind hangt af van de mate, waarin u dat kind onderhoudt. Voor de vaststelling van die mate van onderhoud neemt de wetgever aan dat u een eventueel inkomen van dat kind gebruikt voor het onderhoud van dat kind.

Zonder een nadere bepaling zou het recht op kinderbijslag over het derde kwartaal voor velen in gevaar komen. Immers, in dit kwartaal — vakantietijd — zijn (gelukkig) veel scholieren zo snugger om zich met vakantiewerk van een extraatje te verzekeren. Overigens kan zo'n tijdelijk baantje flink wat opleveren en daar zit er nou juist de kneep.

De staatssecretaris van Sociale zaken wist een afdoende

oplossing. Bij beschikking van 31 maart 1978 heeft hij bepaald dat bij de uitvoering van de kinderbijslagwetten (hetzelfde geldt voor de kindertoelagereregeling van het overheids personeel) voor de vaststelling van het inkomen van een kind diens inkomsten uit vakantiewerk gewoon niet meetellen.

Een handzamer regeling had de staatssecretaris niet kunnen vinden. U hoeft maar op één ding te letten. Het totaal, dat uw spruit met vakantiewerk in de zomermaanden verdient, mag een bedrag van f 1673,10 niet te boven gaan. (Dit bedrag komt overeen met het bruto minimumloon voor een volwassene over de maand juli.) Ziet uw kind kans in de vakantie méér te verdienen dan dit minimumloon, dan rekent de wetgever het overschot, het verschil dus, wél tot het inkomen van het kind.

Maar voorlopig kan uw nakomeling tot bijna 1700 gulden z'n gang gaan en dat ziet er als extra zakgeld toch best niet onaardig uit.

Noodcentrum in de Gordiaan

Oorspronkelijk centrum

Stille getuigen

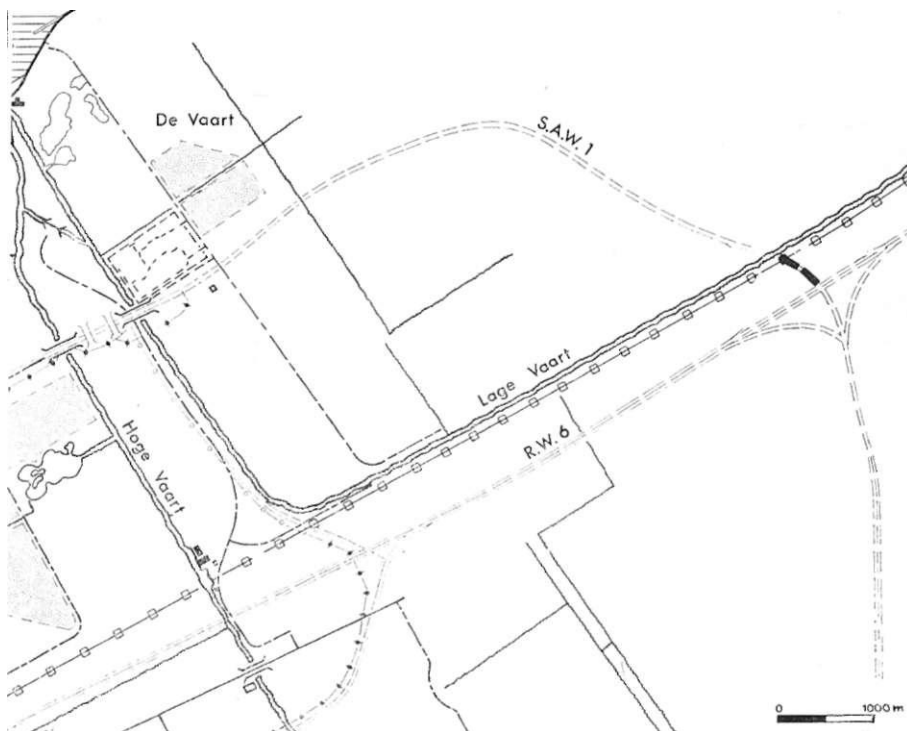

Noodcentrum

De brand, die op 14 april het eerste en oudste deel van de Gordiaan verwoestte, betekende een ernstige tegenslag voor Lelystad. Een vitaal onderdeel van het hoofdcentrum ging in vlammen op. De bouwerij in de Gordiaan, die al aardig vorderde, raakte daardoor achterop. Het kost zeker ruim een jaar voordat uit de puinhopen weer een nieuw winkelcentrum herrijst.

De getroffen winkeliers zitten gelukkig niet bij de pakken neer. Zij nemen binnenkort hun intrek in een noodcentrum ten noorden van de Agora. Alleen de bankvestiging en de meubeltoonzaal hebben elders onderdak gevonden. Het winkelcentrum van De Boer zal in z'n oorspronkelijke stijl worden herbouwd; de slopers maken inmiddels de 'bouwplaats' in de Gordiaan vrij.

Opdrachten HSOW

— Zandophogingen voor de oostelijke aansluiting van stadsautoweg 1 op rijksweg 6 in het Almeregebied (zie tekening).

— Vier kunstwerken (bruggen en onderdoorgangen) in stadsautoweg 1 west in Almere.

— Baan voor het openbaar vervoer tussen de Muiderweg en de Barkweg in Almere.

— Verschillende fietspaden in het Almeregebied.

— Riolering en verharding in de Punter (gebied 2.3.2). Hier komen 42 woningen van SBEWL (Stichting bevordering eigen woningbezit Lelystad).

— Uitbreiding van de parkeergelegenheid op het Westerwagenplein, dat ligt tussen het stadskantoor en het Bastion in het centrum van Lelystad.

— Sanitaire voorzieningen in het Horsterwold in Zuidelijk Flevoland.

— Bedrijfsgebouw in de Kollumerwaard in het Lauwersmeergebied.

RIJP-organisatie onder de loep

Bij de RIJP vindt momenteel een organisatieonderzoek plaats. Een multi-disciplinair team is sinds enkele maanden bezig de hele dienst door te spitten. Deze groep deskundigen bestaat uit drie man van de Directie Organisatie Verkeer en Waterstaat, geholpen door twee medewerkers van het particuliere bureau Horinga en De Koning. Cultuurrijp vroeg de heer Abbink Spaink, organisatiedeskundige bij de RIJP, naar de stand van zaken.

Eerste fase afgerond

'Het eerste deel van het onderzoek - een oriënterende studie - zit er op', vertelt de heer Abbink Spaink. De afgelopen maanden heeft het onderzoeksteam zich een beeld gevormd van de RIJP-organisatie en haar taak en doelstelling. Dat gebeurde door middel van interviews en literatuurstudie. In de interviews, gehouden met leden van de directie en hoofden van afdelingen, ging het erom een antwoord te vinden op vragen als: welke knelpunten zijn er, hoe liggen de externe contacten en volgens welke lijnen ontwikkelt zich de RIJP-organisatie? De literatuurstudie behelsde het verzamelen van allerlei gegevens omtrent het reilen en zeilen van de dienst in de laatste 10 a 15 jaar. Hierbij fungeerden als informatiebron onder meer werkplannen, begrotingen, kamerverslagen, jaarverslagen van de afdeling Organisatie en krantartikelen.

De onderzoekers hebben alle 'feiten en cijfers' met betrekking tot het dienstgebeuren netjes op een rijtje gezet in een zogeheten fact-book (boek van feiten). Met het aandragen van gegevens voor dit boek zijn verschillende RIJP-ers druk geweest. Het geschrift, dat cijfers bevat over onder andere financiën, personeelsbestand en landbouw- en woningbouwproductie, dient als basis voor het verdere onderzoek. Het is namelijk belangrijk dat de RIJP en het organisatieadviesteam op dezelfde golflengte zitten als het gaat om de harde gegevens. 'Al met al heeft er een goede en gedegen 'beeldvorming' plaatsgevonden', constateert de heer Abbink Spaink. Over de gang van zaken tijdens deze periode van beeldvorming is de Dienstcommissie ingelicht in een informele bijeenkomst.

Koffiedik kijken

Hoe het organisatieonderzoek zal verlopen, blijft voorlopig nog koffiedik kijken. In wezen moet het doorlichten van

Organisatiedeskundige Abbink Spaink

de organisatie nog beginnen. Eerst moet de opdracht tot het eigenlijke onderzoek worden geformuleerd, voordat de organisatiedeskundigen aan de slag kunnen. De heer Abbink Spaink verwacht dat over ongeveer anderhalf jaar een eindrapport op tafel kan komen. Hij spreekt niet tegen dat een organisatieonderzoek dingen aan het licht kan brengen, die noodzaken tot

een aanpassing van de organisatie. 'Maar in dit stadium is alles wat je daarover zegt louter speculatie. Anders hoefde je uiteraard geen onderzoek te beginnen'.

Voor de eerste keer in de RUP-geschiedenis wordt de hele organisatie-structuur nauwgezet onder de loep genomen. De heer Abbink Spaink noemt een dergelijk onderzoek een normale zaak. 'Elke grote onderneming of dienst moet af en toe nagaan hoe de vlag erbij hangt. Je moet weten waar je staat en of je op de goede weg bent. Zo'n organisatieonderzoek kun je ook zien als een vorm van zelfkritiek; je onderwerpt je eigen doen en laten aan een kritische beschouwing. En daar moet elke normale organisatie tegen kunnen'.

De RIJP-organisatie groeide vooral in de laatste jaren sterk. Verder traden er belangrijke verschuivingen in het takenpakket op; de stedenbouw en recreatie namen een steeds belangrijker plaats in. Door deze veranderingen wijzigde de taakverdeling nogal ingrijpend. 'Het belang van het onderzoek zit hem vooral ook daarin dat een helder beeld ontstaat van de huidige organisatie, waardoor de RIJP beter kan inspelen op toekomstige ontwikkelingen', aldus de heer Abbink Spaink.

Juist maar onvolledig

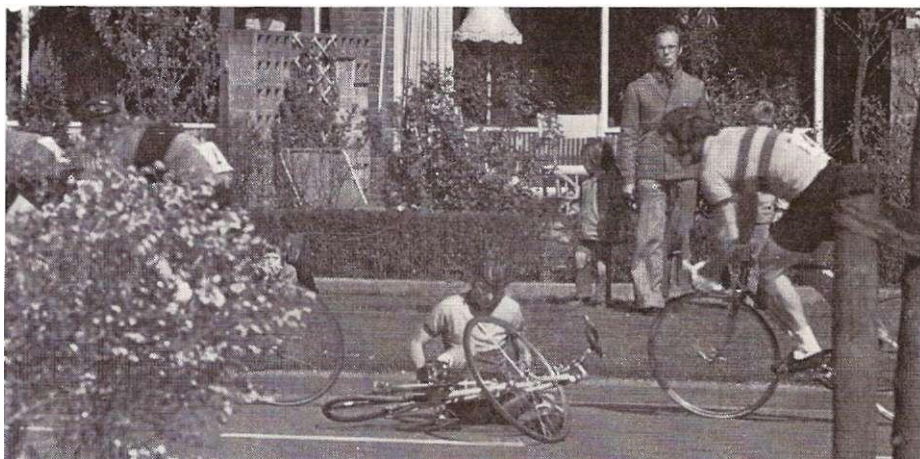
Van drs. J. van Efferink, hoofd van de afdeling Stedelijke en recreatieve vestigingen (SRV), ontvingen we de volgende reactie op een mededeling in Cultuurrijp.

In Cultuurrijp van april jongstleden is onder het hoofd 'Uit het overleg, de Dienstcommissie' een paragraaf opgenomen, getiteld 'SRV gesplitst'.

Hoewel de strekking van deze paragraaf juist is, doet het vreemd aan dat in dit verslag van de DC-bijeenkomst van 7 maart de afdeling Stedelijke en recreatieve vestigingen zeer onvolledig wordt omschreven. Uit dit verslag blijkt namelijk dat deze afdeling thans zou bestaan uit twee onderdelen, te weten huisvesting en bedrijfsvestigingen. Ik stel er evenwel prijs op voor alle duidelijkheid te vermelden dat ook de uitgifteaangelegenheden van de particuliere woningbouw alsmede van de recreatieve en sociaal-culturele voorzieningen tot het 'takenpakket' van deze afdeling behoren.

Binnenkort zal het onderdeel huisvesting van de afdeling Stedelijke en recreatieve vestigingen worden afgesplitst en tot een eigen afdeling binnen de Sociaal-economische hoofdafdeling (SEHA) worden geformeerd.

Verenigings- nieuws

'Valpartij', gefotografeerd door P. van Breugel

Voetbal

Het aantal ambtenaren in Lelystad gaat morgen — 2 juni — fors omhoog, zij het zeer tijdelijk. Morgen houdt namelijk het ministerie van Verkeer en Waterstaat voor de vijfde keer een departementaal voetbaltoernooi, waarbij de pv. RIJP als gastvrouw optreedt.

Voor dit eerste lustrumtoernooi schreven niet minder dan 48 ploegen in, waarvan er vier uit louter dames bestaan. Dit ruim bemeten aantal deelnemers vereist uiteraard een uitgebreid wedstrijdschema om uit te maken wie dit keer de wisselbeker een jaar mee naar huis krijgt. Dat kleinnood staat op dit moment nog in de kast bij Rijkswaterstaat Goes, die het bij de vorige gelegenheid in Arnhem in de wacht sleepte.

Om de gebeurtenissen van de 2de juni onder te brengen, hebben de organisatoren twee sportparken gereserveerd, namelijk de terreinen van Unicum aan de Schouw en die van SVL '67 op het Langezand. In beide 'stadions' gaat de bal 's morgens om negen uur aan de rol. 's Avonds om 6 uur hoopt de plaatsvervangend secretaris-generaal van Verkeer en Waterstaat, mr. K. F. Westeroen van Meeteren, de prijzen uit te reiken.

De pv. RIJP heeft enige ervaring in het organiseren van dit jaarlijkse V en W-spektakel en ... in het winnen van de wisselbeker. Het allereerste toernooi had namelijk ook in Lelystad plaats — op 17 mei 1974 - en het RIJP-team eiste toen meteen maar de hoogste eer voor zich op. Natuurlijk zijn de RIJP-ers er op gebrand, nu ze weer een 'thuiswedstrijd' spelen, om dat huza-renstukje te herhalen.

Alleen daarom al valt te begrijpen dat u op de 2de juni in gesloten gelederen wilt optrekken naar Schouw en Langezand om daar de supportersbanken te bezetten. Maar houdt u dan wel even Dir. P 78/P 22451 in de gaten. Dit ken-

merk staat in de kop van een brief van de directeur Personeelszaken aan de autoriteiten, die onder V en W ressorteren. In dit epistel verklaart die directeur dat de deelnemers aan het toernooi wat hem betreft buitengewoon verlof met behoud van bezoldiging kunnen krijgen. In de volgende alinea schrijft hij letterlijk: 'Degenen, die als supporter het toernooi willen bijwonen, dienen vakantieverlof op te nemen'. Dat weet u dan ook weer.

Midgetgolf

Bij een andere happening, die voor 28 juni staat gepland, gaat het om een midgetgolfwedstrijd tussen RIJP en ZIJP. De inzet van deze 'tweestrijd' op de golfbaan aan de Archipel in Lelystad bestaat uit een wisseltrofee, die 't vorig jaar in handen kwam van de Smedinghuisbewoners. Deze ontmoeting begint 's avonds om 6 uur.

Hoewel de lijst van deelnemers er al welgevuld uitziet, kunnen eventuele nog niet ingeschreven gegadigden zich alsnog aanmelden. Dat moet dan vóór 7 juni gebeuren bij J. Donkelaar, toestel 2248, kamer 459. De regeling van de financiële kant komt op vijf gulden per persoon.

Fotografie

De verenigingsfotografen gooiden er weer eens een 'opdracht' tegenaan onder het motto 'sport', sportfoto's dus. Mogelijk vindt u 't interessant allereerst te weten welke *takken* van sport bij de inzenders in de zoeker kwamen. Dat waren atletiek (hoogspringen), dammen, motorcrossen, schaken, schaatsen, tennis, wielrennen, ijszeilen en zwemmen.

De jury, gevormd door de heren Klaarwater en Stiemer, had het beste te kiezen uit een totaal van 20 platen, aan-

geleverd door 9 inzenders. De beoordeling viel uit ten gunste van de uit het zadel gewipte wielrenner, 'vereeuwigd' door P. van Breugel. De jury zei van dit fotowerk onder meer: een goed getroffen moment, sprekende details (onder andere het verbogen wiel) en elementen, die de spanning weergeven (zoals de renner, die z'n gevallen opponent ontwijkt).

De foto- en filmgroep heeft nu ook een 'dienstopdracht' te pakken. Dit blijkt uit een brief van dr. Van Kampen aan deze groep. In dit schrijven stelt hij — als hoofd van de hoofdafdeling Cultuurtechniek en recreatie — vast dat Flevoland kan bogen op een rijk plantenleven. Bovendien zijn de beplanters er op uit wegbermen en bosranden te stofferen met wilde-plantengroei. Nu ontstond er een idee om met behulp van foto's en dia's een tentoonstelling te maken over de 'wilde' flora van Flevoland. Voor de vervaardiging van het kijkmateriaal roept de heer Van Kampen de hulp in van de foto- en filmgroep.

Wel, deze club — zo spreekt uit de reactie — heeft daar best oren naar. Er zijn zelfs al stappen genomen en dingetjes geregeld om de Flevolandse flora behoorlijk 'in beeld' te krijgen en in foto's en dia's vast te leggen. Gaat alles naar wens, dan komt de expositie in het najaar van de grond. Tegen die tijd horen en zien we er wel meer van.

Excursie

Zoals u zich wellicht herinnert, organiseerde de pv. RIJP voor woensdag 17 en dinsdag 23 mei de jaarlijkse personeelsexcursie. De reis ging deze keer onder andere naar de bloemenveiling in Aalsmeer en de 'Zaanse Schans'. Op 17 mei was hoffotograaf Potuyt himself van de partij. Hij bracht van dit uitstapje het volgende 'beeldverslag' mee.

*Van links naar rechts en van boven
naar beneden:*

De poort van Lelystad uit

Niet allemaal tegelijk

Tóch allemaal tegelijk

De paden op

In de tuinen van de Zaanse Schans

En toen was er koffie in Aalsmeer

Nou moet u eens goed luisteren

Even een 'vlekje' wegwerken

Samen uit, samen eten en dan huistoe

FLEVOLAND FIETSPADEN

- fietspad
- fietsroute via langzaamverkeers- of polderweg
- kampeerterrein
- jachthaven
- vijver
- zomerhuis / kamphuis
kampeerboerderij
- graansilo
- informatie/museum
- café / restaurant
- gemeaal
- bos / beplanting
- natuurgebied
- fruitteeltgebied
- strand
- meren en plassen
- bebouwd gebied
- weg
- spoorlijn met station
- vaart

Pottekijker

• Bij de komende oogst in Flevoland komt ook de Landbouwhogeschool uit Wageningen in actie. Deze heeft namelijk gevraagd om bij een maaidorser met behulp van een monitor de zaadverliezen over schudders en zeven te mogen nagaan. Daar de op deze manier te verzamelen gegevens ook ter beschikking van het grootlandbouwbedrijf komen, bestaan er geen bezwaren tegen de 'gastrol' van de LH.

Afleiding

• De wisentstier, die behoort tot de bewoners van het Lelystadse natuurpark, wilde z'n dadendrang wel eens afreageren op de omheining van zijn domein. Daar kon deze noodzakelijke voorziening niet altijd tegen. De verzorgers vonden er wat op door in het weiland een paar boomstammen te deponeren. Sinds de wisent met z'n 'stoeistammen' kan rollebollen, legt hij nog maar weinig belangstelling voor de afrastering aan de dag.

Te nat

• Het ontginningsplan 1978, het laatst gewijzigd in januari, moest opnieuw een verandering ondergaan, onder meer omdat het gebied in sectie EZ in Zuidelijk Flevoland ontoegankelijk bleek. Het ontginningsgebied omvat nu nog 1284 ha; de afgevallen kavels EZ 28, 29 en 30 staan inmiddels op het voorberepingsplan.

Mens erger je niet

• Een stuk polderbodem van goede kwaliteit bestemmen voor bosaanleg en van in de buurt gelegen, minder geschikt land met veel inspanning en kosten landbouwgrond maken, zoals wel eens schijnt voor te komen, wekt in het veld soms enige 'verwondering', aldus de heer Venema van Landinrichting. Volgens hem verdient het aanbeveling (meer) voorlichting te geven over inrichtingsplannen aan degenen, die de plannen moeten uitvoeren.

Beloften

• De mogelijkheid van een busverbinding tussen Elburg, Dronten, Lelystad en Harderwijk komt opnieuw in studie. De Flevodienst begint binnenkort proef te draaien met de lijn Epe-Elburg-Dronten. Verder bekijkt de RIJP of er binnenkort een busverbinding Lelystad-De Vaart-Almere inzit.

kopakkertjes

Postunie taak

• Het natuurhistorisch museum Schoonewelle in Zwartsluijs zal voor de RIJP twee muskusratten prepareren. De opgezette dieren kunnen dienst doen als voorlichtingsmateriaal in het informatiecentrum 'Nieuw Land' op de Houtribhoogte in Lelystad.

Bezinning

• De afdeling Operationeel onderzoek vindt dat haar naam niet (meer) het totaal van haar takenpakket dekt. De medewerkers van afdeling en subafdeling zullen zich over een eventuele naamsverandering beraden.

Met blijdschap

• De gelukkige wisentouders Odin en Anja, beide afkomstig uit het reservaat Bialowiezy in Polen en nu wonend in het natuurpark Lelystad, geven hierbij met vreugde kennis van de voorspoedige geboorte van een welgeschapen zoon op woensdag 10 mei, 's avonds om 8 uur. Moeder en zoon verkeren in blakende welstand; de jonggeborene groeit als kool.

Eerder weg?

• De minister van Binnenlandse Zaken stelde een omvangrijke werkgroep samen (uit vertegenwoordigers van Rijk, provincies, gemeenten, ambtenarencentrales en pensioenfondsen) die de mogelijkheden van een kortere werktijd en een vervroegde pensionering moet onderzoeken. Een eventuele regeling in die geest zou — als extra voordeel — nieuwe arbeidsplaatsen bij de overheid doen ontstaan. Ook in verschillende bedrijfstakken maakt de vervroegde uittreding een punt van studie uit.

Kunstzinnig

• De hoofdafdeling Stedebouw en openbare werken onderzoekt de mogelijkheden om de niet meer in gebruik zijnde brug in de oude Zuigerplasdreef over een voormalig stuk Lage Vaart een bestemming te geven. Misschien zou dit betonnen kunstwerk in de oude weg van Lelystad naar Harderwijk bruikbaar zijn te maken als onderkomen voor beeldende kunstenaars.

Beheerspad

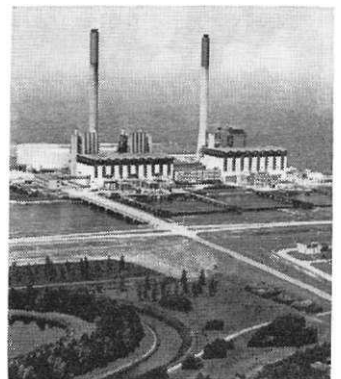
• De afdeling Grevelingenbeken heeft in het aaneengesloten boscomplex op de Kabbelaarsbank een ongeveer 550 m lang en 4 m breed pad aangelegd (in het belang van het beheer van dit object). De eiken en berken, die hierdoor het veld moesten ruimen, zijn zorgvuldig geroid en elders weer ingeplant.

Derde kern

• De pas ingestelde werkgroep, bestaande uit de heren Van Dord (voorzitter), De Goede, Lagarde, Eenkhoorn, Van der Wal, Nip, Kuik en De Kort, kreeg tot taak een structuurplan voor de derde kern van Almere op te stellen. Na voltooiing van de opdracht volgt ontbinding van deze werkgroep. Zij ressorteert onder de Centrale projectgroep Almere (CPG).

Kennismaking

• PGEM, GAMOG en RIJP, leveranciers van respectievelijk elektriciteit, gas en drinkwater, gaan gezamenlijk een folder maken voor bedrijven etc, die zich in Flevoland vestigen. Aan de hand van dit vlugschrift kan de nieuwkomer snel vaststellen waar en bij wie hij (of zij) voor wat moet zijn.

Waarom de heer Wafel bakker met een stok sloeg en een vliegtuig wantrouwde

Een kort, waar gebeurd verhaal

Eindelijk hing er iets lente-achtigs in de lucht, al was de wind nog schraal en de temperatuur te laag voor de tijd van het jaar. Maar de zon scheen, de vogels zongen en overal in de polder scheen nieuw leven te ontwaken.

Meneer Wafelbakker — laten we hem voor 't gemak maar zo noemen — nam dat allemaal met grote tevredenheid in zich op. Hij was juist met twee assistenten op z'n werkplek gearriveerd in het nog maagdelijke rietgebied van Zuidelijk Flevoland. Het kostte hem moeite om een spontaan opkomende joligheid zo lang onder controle te houden totdat hij z'n helpers met enige ambtelijke waardigheid had uitgelegd wat hij die dag van hen verlangde. De besproken werkverdeling kwam er op neer dat zij met de Ratrac de rimboe verder zouden binnendringen. Wafelbakker bleef op de basis achter om daar in z'n eentje een aantal veldgegevens te verzamelen.

Toen het gereutel van de Ratrac wegstierf, vond hij dat de werkzaamheden maar weer prima waren geregeld. Niets zo zegenrijk als een dagje in de vrije natuur onder een stralende hemel, alleen met de vogels en het wuivende riet.

Onderwijl hij z'n spullen in gereedheid bracht om aan 't werk te gaan, probeerde hij een frivool liedje, dat in hem opwelde. Maar het geluid van z'n bepaald niet geschoolde zangstem kwam hem in dit decor nogal mallotig voor. Fluiten dan maar; dat viel wat minder uit de

toon. Wafelbakker voelde zich een gelukkig mens met plezier in z'n werk en hart voor de dienst. Na de straatdeun begonnen hem flarden van een bijna vergeten gedicht door de gedachten te spelen. Hij deed een poging de oude poëzie weer boven water te krijgen, maar kwam niet veel verder dan: het blanke, slanke riet, dat ruisen kan en anders niet.

Intussen bespeurde de heer Wafelbakker dat hij, lang vóór het einde van de werkdag, aan een niet te miskennen natuurlijke aandrang zou moeten voldoen. Populair gezegd: hij moest uit de broek.

Nu zorgt de RIJP op de meest verrassende plekken in de polder voor sanitair, maar altijd wél in de buurt van een picknick- of visplaats, aan de stranden of bij jachthavens. Het heeft geen enkele zin — vindt de dienst terecht — dat soort nuttige zaken middenin de rimboe op te richten. Als goed geïnformeerd ambtenaar wist Wafelbakker dat uiteraard. Hij ging er dan ook niet naar op zoek, maar besliste dat hij zo'n simpele bezigheid-voor-de-gezondheid onder de gegeven omstandigheden best in de ongerepte natuur kon uitvoeren. Hoewel hij, zoals gezegd, moederziel alleen was, noopte een ingebakken schaamtegevoel hem zich een eindweegs te verwijderen en elders om te zien naar een geschikte plek. Hij moest zich intussen wel haasten, want in sommige situaties laat de natuur zich nu eenmaal niet zo lang afschepen. Hij

vond een stee, die zo dicht was begroeid dat zelfs een speurhond hem daar was misgelopen. En terwijl een felgekleurde fazantehaan zich onder luid misbaar, maar discreet uit de voeten maakte, deed Wafelbakker waartoe de natuur hem dwong. Voldaan loosde hij een zucht van verlichting en bevrijding.

Zorgt de dienst in de polderwildernis niet voor plaatsjes, waar zelfs keizers te voet gaan, nog minder vind je er van die handige attributen, waarop een rol Popla zit gemonteerd. En daar had Wafelbakker in de spanning van het ogenblik niet zo gauw aan gedacht. Hij had nu de keus uit z'n schetspapier en een gebruikte, aan hem gerichte dienstenvelpe. Hij redde zich zo goed en kwaad dat ging met de laatste.

We mogen het de heer Wafelbakker niet aanrekenen dat hij — toen hij z'n kleren ordende alvorens de plaats te verlaten — terugblikte op wat hij daarnet had gewrocht. Het blijft echter een feit dat hij zich diep geneerde, niet voor het oneigenlijke gebruik van dienstpapier, maar voor de constatering dat het overduidelijk zijn naam en adres droeg. Dit 'naamkaartje', hoewel het zeer waarschijnlijk nooit door een sterveling zou zijn gevonden, ging zijn fatsoensnormen ver te boven. Wat te doen?

Hij herinnerde zich van een televisiefilm dat de Grote Onverlaat (die later toch tegen de lamp liep) de compromitterende brief in het haardvuur smeed. Wafelbakker pakte z'n aansteker en stak de brand in het papier, dat hij in weinige ogenblikken zo intens was gaan verfoeien ...

Waarom de heer Wafelbakker met een stok sloeg en een vliegtuig wantrouwde (vervolg)

Het middel bleek erger dan de kwaal. Wafelbakker merkte tot z'n ontzetting dat het 'slanke, blanke riet' wel dege-lijk méér kan dan alleen lieflijk ruisen; het kan branden ook en hoe! In een oogwenk stond het zo zorgvuldig uitgekozen plekje in lichterlaaie. Wafelbakker waagde er zijn nieuwe schoenen aan om het vuur uit te trappen, maar die vuurdans was vechten tegen de bierkaai.

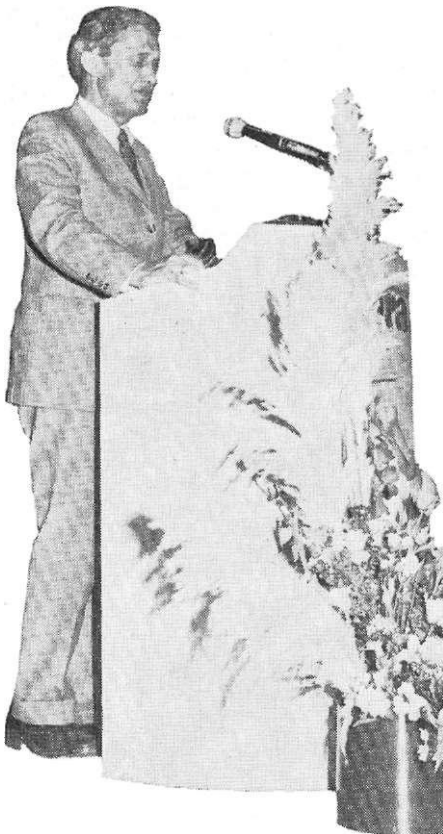
In paniek rende de onfortuinlijke RIJP-er naar z'n auto (die gelukkig boven de wind stond) om per portofoon z'n collega's met de Ratrac naar de plek des onheils te roepen. Op de terugweg naar de vuurhaard bemachtigde hij een flinke tak (van de daar verspreid staande, al doodgespoten wilgenopslag) en begon vertwijfeld op de vlammen in te ranselen. De gearmeerde

assistenten meldden zich in korte tijd en volgden krachtdadig zijn voorbeeld. De drie mannen sloegen zich blaren in de handen zo groot als rijksdaalders. In de verzengende hitte vloeide hun zweet rijkelijk. En alsof het er om ging de beproefde zenuwen nog meer te tergen, verscheen er een vliegtuigje, dat een tijdje boven de loeiende rietbrand bleef cirkelen. In z'n overspannen verbeelding zag Wafelbakker in het nieuwsgierige ding het begin van een verbluffend snel op gang gekomen opsporingsactie ...

Hoe het allemaal afliep? Wel, geprezen zij de Directie Zuiderzeewerken, die in een zeer vroeg stadium de polder voorziet van tochten en kanalen. Geprezen zij ook het doortastende optreden van de heer Wafelbakker en de zij-

nen. Zij wisten het vuur vóór zo'n wattergang tot staan te brengen en erger te voorkomen.

Na het aan zichzelf gegeven sein 'brand meester' en een laatste blik op een stuk zwartgeblakerde polderbodem, spoedde Wafelbakker zich naar Lelystad om in het Smedinghuis zijn chef van z'n wedervaren kond te doen. Beroet, bezweet, ontluisterd en schuld-bewust verscheen hij op diens kamer. Maar de baas toonde begrip voor de situatie, de ontredde van zijn medewerkers en de doorstane ellende. Bovendien bleek, na één telefoontje met de leiding van Ontginning en exploitatie, dat het verloren gegane perceeltje riet vandaag of morgen tóch voor de bijl moest. Maar wie weet dat vooruit?

De minister achter de kathedraal in de Agora

Markerwaard nog ver weg

'Gaan we de inpolderingswerkzaamheden voltooien volgens het oorspronkelijke plan, dus inclusief de droogmaking van de Markerwaard, of gaan we

Minister Tuijnman op werkbezoek in Flevoland

de tot nu toe uitgevoerde werken afbouwen tot een definitieve situatie?'

Deze vraag liet ir. Tuijnman als minister van Verkeer en Waterstaat op 2 mei los in de Agora van Lelystad tegen het eind van zijn werkbezoek, dat hij op die dag aan Flevoland bracht. Zijn aanwezigheid op dat moment in de Agora hield verband met de première van de film 'De tijd zal het leren'.

De bewindsman herinnerde eraan dat we de eerste ronde in de besluitvorming over de Markerwaard achter de rug hebben en dat de Raad van de Waterstaat (na een inspraakprocedure) adviseerde een deel van het Markermeer in te polderen. Als leek zou je zeggen: waar wachten we dan nog op. Wel, daar liet de heer Tuijnman als volgt z'n licht over schijnen.

'De betrokken departementen buigen zich in de Rijksplanologische commissie over het advies van de Raad van de Waterstaat. De voor- en nadelen komen op een rijtje te staan en de verschillende mogelijkheden, die een Markerwaard kan bieden, vormen een onderwerp van studie. Die mogelijkheden gaan verder dan land- en tuinbouw; de gedachten gaan ook uit naar de aanleg van recreatie- en natuurterreinen. Daarnaast moet komen vast te staan wat het behoud van het huidige

Markermeer onder meer voor de visserij betekent'.

De minister zette vervolgens uiteen dat de conclusies van deze afweging zullen worden weergegeven in een regeringsnota, die de procedure van een planologische kernbeslissing zal doorlopen. Hieruit blijkt dat de regering de beslissing over de Markerwaard van groot belang acht voor de ruimtelijke structuur van ons land. Zodra de regering haar beleidsvoornemen kenbaar heeft gemaakt, waagt zij er zelfs op nieuw een inspraakronde aan, zodat iedereen z'n mening over het regeringsvoornemen kan geven alvorens de definitieve beslissing valt.

'Vraag mij nou niet', zo drong ir. Tuijnman aan, 'hoe die beslissing uitvalt; de tijd zal het leren'.

Daarmee was de minister terug bij de gelijknamige film, door Anton van Munster vervaardigd in opdracht van de afdeling Voorlichting van V en W. Alle polderbewoners hebben inmiddels de gelegenheid gehad de rolprent (gratis) te bekijken. Zij zullen het ongetwijfeld beamen dat cineast Van Munster een boeiend en leerzaam kleurenspeel maakte over wat zich achter de polderdijken afspeelt. Wij vonden het één van de beste films, die in dit genre ooit op het witte doek kwamen.

Lange, vermoeiende dag

Hoewel werkbezoeken zo'n beetje tot de dagelijkse ministeriële arbeid behoren, zal ir. Tuijnman een dagje door de polder draven niet in de koude kleren zijn gaan zitten. Merken liet hij dat overigens niet.

De bewindsman arriveerde op die 2de mei 's morgens om ruim half tien in het informatiekantoor bij de Hollandsebrug, waar onder anderen prof. Van Duin hem verwelkomde. Daarna ging het per bus naar het bedrijventerrein De Vaart in het Almere-gebied en vervolgens met de Ratraac de rietvelden van Zuidelijk Flevoland in.

Terug in de bewoonde wereld, maakte de minister een wandeling door Almere-Haven en bekeek hij het bedrijf van opzichter Oortwijn op kavel QZ 23.

's Middags voerde ir. Tuijnman in het hotel van Lelystad een bespreking met landdrost Lammers en leden van het Dagelijks adviescollege. Tegen vier uur vertrok hij naar de Agora om daar z'n toespraak te houden en de filmpremière te starten.

Minister Tuijnman (midden) op zijn wandeling door Almere-Haven. Naast hem lopen ir. Laumanns flinks) en prof. Van Duin

Nieuw personeel

E. Willems-Hansen, Lelystad, Econ. en soc. onderz.; 6-3-1978

L. Bogaert, 4 Amsterdam, Automatische informatieverw.; 1-4-1978

A. Boonstra, Balk, Ontginning en exploitatie; 17-4-1978

C. v. d. Horn, Aduard, Ontginning en exploitatie; 17-4-1978

W. Winterink, Doesburg, Ontginning en exploitatie; 17-4-1978

H. Zegger, Slootdorp, Ontginning en exploitatie 17-4-1978

B. Vredeveldt, Zwolle, Landschapsbeheer; 24-4-1978

W. Jonker, Amsterdam, Bouwk. werken; 1-5-1978

H. Molenaar, Lelystad, Algemene zaken; 1-5-1978

L. Middendorp-Polak, Lelystad, Calculatie; 1-5-1978

A. Wiselius-Vermeer, Amere, Beheerzaken; 1-5-1978

M. Geerds, Zuidwolde, Ontginning en exploitatie; 2-5-1978

S. v. d. Ploeg, Elburg, I nrichtingsw erken; 2-5-1978

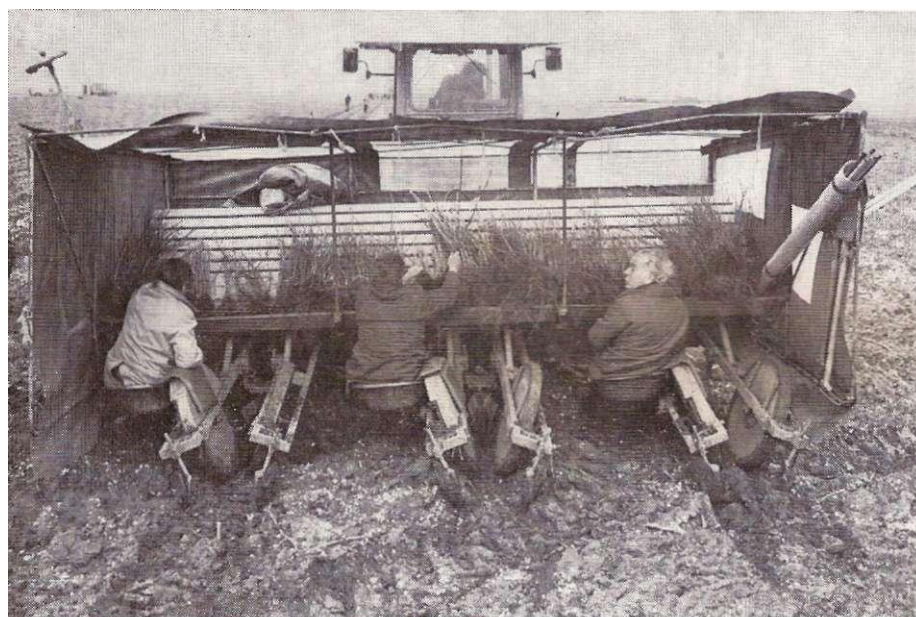

B. Reindersma, Amsterdam; Landschapsbeheer; 2-5-1978

L. Steendam, Suameer; Landschapsbeheer 2-5-1978

De Pampushout, een park voor de sportieve recreant

De heren Van Duin, Van Aalderen en Frieling, die de RIJP-directie vormen, klonnen op 14 april op de plantmachine. Zij maakten een begin met de eerste aanplant in de Pampushout, een open recreatiepark in het Almeregebied. Na afloop van de 'plantceremonie' bekende prof. Van Duin dat het werk hem niet meeviel. 'Er komt heel wat voor kijken om de boompjes goed en op regelmatige afstand in de grond te zetten'.

Sporten op eigen houtje

De Pampushout komt tussen Almere-Stad en Almere-Pampus, de eventuele vierde woonkern van Almere. Dit 200 ha grote park kan uitgroeien tot een belangrijke voorziening voor sportieve recreatie in de buitenruimte van de polderstad. Een dergelijk sportpark lijkt in een behoefte te voorzien. De recreatiesport begint in ons land aan een opmars. Steeds meer mensen doen in hun vrije tijd aan een of andere vorm van sport of spel. Velen willen op eigen houtje iets ondernemen; dus niet gebonden aan tijd of gehinderd door strenge (spel)regels. Daartoe schept een recreatiesportpark verschillende kansen. In het bijzonder gezinnen vinden er voor elk wat wils. Terwijl pa voetbalt, speelt ma een partijtje tennis. En de kinderen vermaken zich op één van de speelplekken. Het gaat hier overigens niet om een nieuw idee betreffende de inrichting van sportpar-

De voltallige RIJP-directie op de plantmachine. V.l.n.r.: de heren Frieling, Van Duin en Van Aalderen

Schaft na de 'plantceremonie'; zo te zien laat iedereen zich het brood en de koffie goed smaken

ken. De sportparken Pittelo in Assen en Staddijk in Nijmegen zijn volgens bovengenoemd model opgezet.

De Pampushout heeft een regionaal karakter. In de eerste plaats kunnen er natuurlijk de Almeeders terecht. Maar ook op de sportieve recreanten uit het Gooi en de regio Amsterdam zal de Pampushout aantrekkingskracht uitoefenen. Bij de Pampushout ligt de nadruk op 'open'. Dat houdt in dat bezoekers vrij in en uit kunnen wandelen en van alle accommodaties (al of niet gratis) gebruik mogen maken; hekken of afrasteringen komen in het park nergens voor.

Klein beginnen

Een kale vlakte met een paar sprietjes van bomen: meer stelt het recreatiesportpark nu nog niet voor. De Pampushout kan echter over enkele jaren

een bekoorlijk landschap vormen, bestaande uit een bos en een parkgebied met grasvelden, bosschages en waterpartijen.

De ontwerpers huldigen het principe 'klein beginnen'. De eerste fase omvat de aanplant van de ruim 70 ha grote boskern. Daarin komen fiets- en wandelpaden en picknickplaatsen. In een later stadium begint de dienst aan het eigenlijk recreatiesportpark. Naarmate Almere groeit — en afhankelijk van de toeloop naar de Pampushout — zullen er meer sportvoorzieningen verschijnen.

De plannen voorzien in eerste aanleg in terreinen voor onder meer voetbal, handbal, basketbal en volleybal, spelen en ligweiden, uitzichtheuvel, recreatietuinen en water, geschikt voor 'speelvaarders' en vissers. Deze zaken kunnen omstreeks 1980 klaar zijn. Bij een

verdere uitbouw van het recreatiesportpark denken de plannenmakers aan voorzieningen als tennisbanen, midgetgolf, bouwspeelplaats, dagcamping, crossterrein, kinderboerderij, manege, atletiekaccommodatie met ruimte voor onder meer kaatsen, boogschieten en jeue de boule, horecavestiging en een vrijetijdscentrum. Dat laatste maakt de Pampushout ook aantrekkelijk bij slecht weer. In het gebouw kan de liefhebber bijvoorbeeld dammen, schaken, schieten, kegelen of volleyballen. Kortom, sportievelingen kunnen over enige tijd — als alles volgens het 'draaiboek' verloopt — in de buitenruimte van Almere hun hart ophalen. Het park biedt trouwens in de toekomst ook volop mogelijkheden tot het houden van schooltoernooien, jeugdvakantiespelen, centrale trainingen en ... popfestivals of andere (muziek)manifestaties.

Bij het afscheid van ...

De heer G. Post

'Het was heel gezellig', vond de heer Post na afloop van zijn afscheidsfeestje op 27 april in de studiezaal van het personeelsverblijf Biddinghuizen. Met deze woorden liet O en E-er Post, die zich niet gauw over iets uitlaat, blijken dat hij dit samenzijn bijzonder waardeerde.

De heer Post, die op 17 februari zijn vijftenzestigste verjaardag vierde, zette er na ruim 30 polderjaren een punt achter. Het opbergen van de schop houdt voor grondwerkerspecialist Post ook in dat hij Flevoland verlaat. De heer Post, die ongehuwd is, woonde gedurende zijn hele RIJP-periode in een personeelsverblijf, het laatste in Biddinghuizen. Hij keert nu terug naar zijn geboortestreek, namelijk Bergentheim in Twente. Het afscheid had trouwens al eerder moeten plaatsvinden. Maar vlak voor zijn pensionering belandde ontginner Post in het ziekenhuis, waar hij een operatie moest ondergaan.

'Hij is gelukkig weer opgeknapt', stelde rayonchef Mulder vast, die namens de RIJP z'n medewerker toesprak. 'Met de heer Post verdwijnt opnieuw een grondwerkerspecialist uit de groep, die oorspronkelijk 80 man telde. Nu werken er nog amper 10 van die vaklui bij de dienst; ze behoren tot een uitster-

vend ras'. Volgens ing. Mulder werd het grondwerk lange tijd ondergewaardeerd. 'Dat was niet terecht, want het hanteren van een schop in moeilijke omstandigheden vereist bijzondere vaardigheden'.

De heer Mulder schetste de vertrekkende RIJP-er als een man van weinig woorden, die zich helemaal inzette

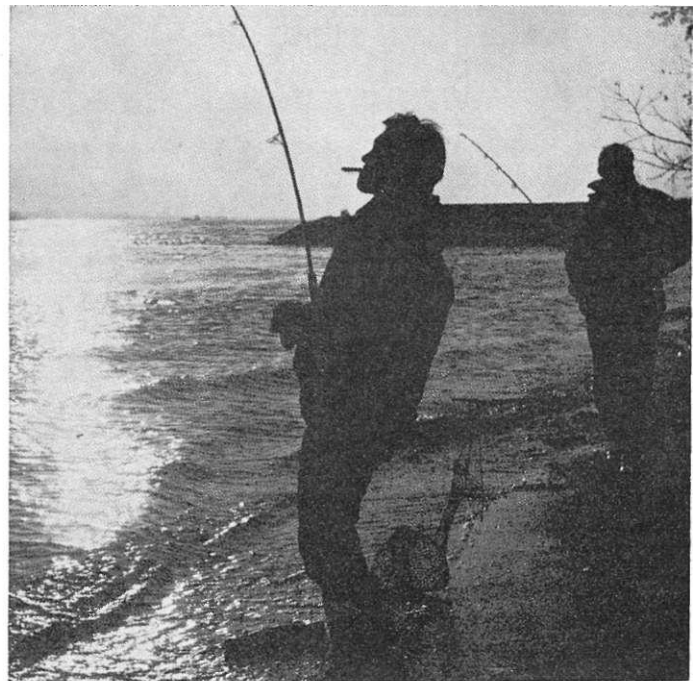
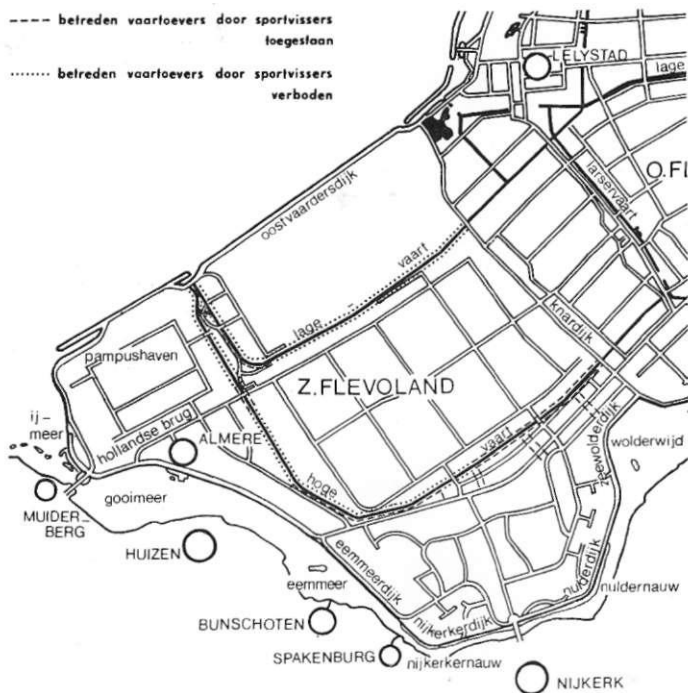
voor zijn werk. Opzichter Van de Mheen drukte zich sterker uit. 'Als de heer Post er was, viel hij niet op, maar bleef hij weg, dan miste je hem'.

De Bergentheimer ging niet met lege handen naar huis. Hij kreeg van ing. Mulder de houtsnede en opzichter Van de Mheen kwam met een 'houtsculptuur' aandragen.

De heer Post: een man van weinig woorden

Groot nieuws voor de hengelsport

Stuk taboe van de baan

Wat RIJP en ZZW jarenlang als een soort heilige koe hebben bewaakt en beschermd — om dwingende redenen overigens — krijgt met ingang van vandaag (1 juni) een normaal karakter. Niettemin betekent dat een geweldig pluspunt voor de hengelsport in de polder.

We praten nu over de bijzonder visrijke wateren van Zuidelijk Flevoland, die tot vandaag voor de hengelaars hermetisch gesloten bleven. Om de teugels te laten vieren, hadden RIJP en ZZW geen 'opwindender' datum kunnen vinden, want deze valt samen met de opening van het nieuwe visseizoen. Maar laten we niet al te overmoedig juichen; de deur gaat nog maar op een kiertje open. Ten eerste geldt de opheffing van het hengelverbod voorlopig slechts voor een relatief klein deel van Zuidelijk Flevoland. Het kaartje geeft aan waar de vissers nu hun sport kunnen beoefenen. Ten tweede kan de hengelaar hier met niet meer dan één gewone hengel terecht. Ten derde zal het helemaal van de uitslag van deze aanzet (lees: van de gedragingen van het hengelvolk) afhangen in welke richting 'de deur' zich in de toekomst beweegt: verder open of weer dicht. (Bij het laatste zouden de goedwillenden zoals zo vaak onder de kwaadwillenden moeten lijden.)

We willen u zeker niet beleren, het volgende alleen maar dringend aanraden. Kom niet buiten het territorium, zoals dat op het kaartje staat afgebakend. Vis met niet meer en niet anders dan één gewone hengel. Zorg in het bezit te zijn van de vereiste viskaart. Ga niet in de wallekant steken of graven; laat de beschoeiing met rust. Poog de waterbewoners niet eerst halfdood te gooien met hompen roggebrood of kilo's gekookte aardappels in de veronderstelling dat u tevoren moet 'voeren'. Zet ondermaatse vis direct en ter plekke terug. Doe dat ook met alle andere gevangen vissen, als u er niet 100% zeker van bent dat ze u of de uwen tot voedsel dienen. Stop gevangen vis, die u niet meeneemt en opeet, onder geen beding in een 'leef'-net (lees: sterfnet). Laat na de vispartij geen plastic zakken, afgeknapte snoeren of andere rommel achter. Kortom, hou het fijntjes.

Hengels en papieren

Over de begrippen 'gewone hengel' en 'speciale hengel' bestaan onder de éénmiljoen (!) sportvissers die Nederland kent, diep ingeroeste misverstanden. Niet zo veronderlijk, want 'gewoon' en 'speciaal' slaan niet op de hengel, noch op molens, noch op iets anders op of aan de stok. Het onderscheid heeft uitsluitend te maken met

het aas.

Overdreven voorgesteld: monteert u op een zware zeehengel een superdeluxe werpmolen en u prikt op de haak een balletje deeg, dan hebt u een **gewone** hengel. Bindt u daarentegen aan een bonestaak een eind vliegertouw met een kromme spijker en u doet aan die spijker een visje, dan heet dit 'vistuig' een **speciale** hengel.

Gewone hengels zijn dus hengels, geaasd met deeg, worm, made, kaas, slachtprodukten (reepje spek!), enzovoort, ongeacht hun verdere uitrusting. Speciale hengels zijn hengels, geaasd met een levend of dood visje (of een stukje daarvan) of met kunst-aas, zoals spinner, plug, lepel, jig, kunstvliegen en dergelijke, mister twister, enzovoort, ongeacht hun verdere uitrusting.

Wat de papieren betreft, hebt u in Zuidelijk Flevoland voldoende aan de viskaart van f 5,05 met rood zegel, het zogenaamde hengel- of bijdragebewijs. Wilt u — ergens anders — met de speciale hengel of twee gewone hengels vissen, dan dient u zich te voorzien van de viskaart van f 11,05 met blauw zegel, de zogenaamde kleine visakte. Let wel, aan een akte alléén hebt u niets; zij moet vergezeld gaan van een vergunning (van de rechthebbende op het visrecht van het water). Verder bestaat er nog een viskaart van f 33,05 met

geel zegel voor beroepsvissers. Voor sportvissers is deze zogenaamde grote visakte volkomen overbodig; weggegooid geld. Viskaarten zijn verkrijgbaar op het postkantoor en bij de girodienst van de gemeente Amsterdam. Voor het vissen op een aantal aangegeven plaatsen vanaf de dijken rondom Flevoland en vanaf de Houtribdijk (tussen Lelystad en Enkhuizen) verstrekte de RIJP tot vorig jaar een zogenaamde dijkvergunning (toestemming om de dijken op sommige plekken te mogen betreden). Deze vergunning maakt dit jaar voor t eerst deel uit van de zogeheten grote vergunning; de

RIJP geeft dit papier dus niet meer uit. De grote vergunning krijgt u gratis bij het bewijs van lidmaatschap van uw visvereniging, althans als die vereniging is aangesloten bij één van de 21 hengelsportorganisaties. Bent u (nog) geen lid van een hengelsportclub, dan kunt u een dijkvergunning voor de Houtribdijk, IJsselmeerdijk en Oostvaardersdijk rechtstreeks a f 6,— bestellen bij de Nederlandse vereniging van sportvissersfederaties, waarin de hengelsportorganisaties zijn verenigd. Het adres van de NWS luidt: postbus 288 in Amersfoort.

Niet-leden, die (ook) vanaf de dijk langs

de 'oostroute' van Flevoland willen vissen, dus in de randmeren tussen Ketelbrug en Hollandsebrug, kunnen zich voor een dijkvergunning wenden tot de heer J. G. Kortenaar, Kloosterlaan 94 in Hilversum. Verder verstreken de meeste VVV's op de Veluwe deze vergunning ook. De kosten voor het looprecht langs de oostroute bedragen f 5,50.

U begrijpt dat het korte bestek van dit artikel niet toelaat er alle details in te verwerken. Zit u nog met vragen, dan zijn de redactie van Cultuurrijp en vele anderen bij de RIJP graag bereid u uit de droom te helpen.

Fledite officieel in gebruik genomen

Met een druk op de knop stelde ir. Frieling op 10 mei de pompen in werking van het nieuwe waterleidingbedrijf Fledite, dat met name de Almeerders van drinkwater voorziet. Na de openingshandeling konden alle genodigden een rondleiding maken door het volledig automatische pompstation in Zuidelijk Flevoland. (Zie ook Cultuurrijp oktober 1977.)

300.000 verbruikers in het jaar 2000

Na het welkomstwoord van ir. Cals, hoofd van de afdeling Openbare nutsvoorzieningen, gaf ir. De Wit van het RID (Rijksinstituut voor de drinkwatervoorziening) een technische uiteenzetting over de winning van drinkwater en de werking van het pompstation Fledite.

Ir. Frieling, adjunct-directeur van de RIJP, schetste de ontwikkelingen van het waterleidingbedrijf in de polder. 'De snelle groei van Flevoland valt ook af te lezen uit het aantal aansluitingen op het waterleidingnet. Vanaf de start van het bedrijf in 1958 tot heden kwamen 15.000 aansluitingen tot stand; gemiddeld 750 per jaar. De volgende twintig jaar komen er elk jaar naar verwachting 4000 'tappunten' bij. Dat betekent dat aan het eind van deze eeuw 100.000 aansluitingen zijn gerealiseerd. Het drinkwater gaat dan naar 300.000 verbruikers.'

'Bremerberg kan maximaal 8 miljoen m³ per jaar leveren en Fledite 5 miljoen m³. Samen dekken zij de drinkwaterbe-

hoefte in Flevoland tot in het midden van de jaren tachtig', vertelde ir. Frieling. 'Maar om gelijke tred te houden met het drinkwaterverbruik moeten we een nieuwe bron aanboren, namelijk het waterwingebied Harderbroek. Dit toekomstige pompstation (geschatte capaciteit 9 miljoen m³) kan samen met Bremerberg en Fledite zorgen voor 27 miljoen m³ water. Dat is de jaarlijkse behoefte omstreeks 1995. Hoe we daarna aan de steeds grotere vraag moeten voldoen, weet nog niemand', aldus

ir. Frieling. 'Een spaarbekken in het Usselmeer biedt daarvoor mogelijk een oplossing'.

De heer Frieling noemde het geen eenvoudige zaak in de toekomst alle klanten in Flevoland aan drinkwater te helpen. Zo vormt het verkrijgen van vergunningen, benodigd om grondwater aan de bodem te onttrekken, een probleem op zich. Verder is het een hele toer om de geplande voorzieningen, zoals pomp- en opjaagstations, op tijd gereed te krijgen.

De genodigden maakten een rondgang door het nieuwe pompstation

Personalia

Gehuwd

12-5-1978 H. A. Timmerman en mej. H. Meyer, Emmeloord, Landmeetkundige tekenkamer.
L. v. d. Holst en mej. G. Manten, Lelystad, Ontginning en exploitatie.

Geboren

30-3-1978 Mathias, z.v. A. P. G. Harmsma en J. de Vries, Apeldoorn, Civieltechnische werken.
14-4-1978 Arie H., z.v. A. Overwater en H. Kooij, Lelystad, Wetenschappelijke afdeling.
22-4-1978 Jessica, d.v. H. J. Westerhof en T. J. Sennema, Biddinghuizen, Werktuigkundige dienst.
5-5-1978 Onne, z.v. E. H. Walsmit en Y. J. Kropff, Lelystad, Landschapsbeheer.

Mej. E. Göeken	Alg. zaken	Het Spiek 23, Lelystad
G. Goosink	O en E	Kievitstr. 73, Kampen
H. v. d. Grift	Landsch.beh.	Schiksweg 11, Oosterwolde
C. Hamelink	WD	Kievitstr. 22, Kampen
A. v. Hoof	CM	Baskenstr. 29, Dronten
H. v. d. Linde	O en E	De Morinel 250, Dronten
J. Nijdam	WD	Irisstraat 67, Steenwijk
H. Ritsema	O en E	Texelstroom 36, Lelystad
G. Roozeboom	Landsch.beh.	Achterweg 5, Oostendorp
D. Smeding	WD	Klipperstr. 9, Dronten
J. Stuut	O en E	Klaveringel 3, Biddinghuizen
H. Tielbeke	O en E	Harpoenierstr. 25, Dronten
H. Veen	O en E	Amsteldiep 13, Lelystad
F. Verhoef	O en E	Kievitstr. 97, Kampen
S. IJdema	O en E	Groenlandstr. 24, Dronten
D. Zitteema	O en E	Stringen 16, Hallum
F. Zwik	O en E	Ganzendiep 5, Lelystad
A. v. d. Zijde	O en E	St. Jacobstr. 4, Kampen

De dienst verlaten

27-4-1978 A. Faber, Lelystad, Inrichtingswerken.
29-4-1978 T. v. d. Wal, Lelystad, Landschapsbeheer.
G. Lycklema, Lelystad, Ontginning en exploitatie.
J. v. d. Weide, Lelystad, Landschapsbeheer.
A. A. Timmerman, Lelystad, Ontginning en exploitatie.
J. W. ten Broeke, Raalte, Ontginning en exploitatie.
1-5-1978 F. v. d. Veen, Lelystad, Civieltechnische werken.
J. de Lang, Swifterbant, Civieltechnische werken.
R. F. L. Kampenhout, Lelystad, Civieltechnische werken.
Mevr. S. T. v. d. Berg, Lelystad, Projektburo Almere.
1-6-1978 M. Terwal, Lelystad, Domeinen.

Langdurig zieken

Onderstaande medewerkers zijn langer dan drie maanden ziek.

Naam	Afdeling	Adres
A. v. d. Berg	CM	Gelderse Hoek 23, Lelystad
J. Bouwes	Landsch.beh.	Hoogaarsstr. 21, Dronten
R. Doomwaard	O en E	Straatweg-west 41, Doornspijk

Alweer een nieuw RIJP-magazine

De afdeling Voorlichting heeft alweer een nieuw magazine uitgegeven. Na 'Boeiend verleden', een boekwerkje over de geschiedenis van het Zuiderzeegebied, brengt de dienst nu het magazine 'IJsselmeerpolders in beeld' uit. En een volgende 'rilgave staat op stapel, namelijk 'Almere open stad'. Kleurenfoto's met bijbehorende teksten maken van de nieuwste aanwinst een fraai fotoboek, dat verschillende facetten van het poldergebeuren behandelt, zoals de ontginning, landbouw, stedeboew, recreatie en de flora en fauna. Iedere RIJP-er — ook de gepensioneerde — kan een exemplaar van 'IJsselmeerpolders in beeld' krijgen. Daarvoor moet hij of zij bijgesloten antwoordkaartje inleveren bij de afdeling Voorlichting, kantorenboetiek aan de Plaats in Lelystad.

Vacatures

De RIJP vraagt:

- (V 57) voor de afdeling Algemene zaken een **bibliotheekassistent** of **assistente** voor de onderafdeling Literatuurdocumentatie en bibliotheekbeheer (middaguren). Gevraagd: diploma MULO of MAVO 4. Geboden: maximaal f 1064,50 per maand en een uitloopmogelijkheid op grond van diensttijd.
- (V 58) voor de afdeling Automatische informatieverwerking twee **administratief medewerksters** (part-time). Gevraagd: diploma MULO of MAVO 4 en een behoorlijke kennis van de Engelse taal. Geboden: maximaal f 1001,50 per maand en een uitloopmogelijkheid op grond van diensttijd.
- (V59) voor de Sociaal-economische hoofdafdeling een **huisvestingsambtenaar** voor de afdeling Huisvesting

(standplaats Almere). Gevraagd: diploma HBS of HAVO en ervaring. Geboden: maximaal f2844,— per maand.

- (V60) voor de Sociaal-economische hoofdafdeling twee **administratief medewerkers** of **medewerksters** voor de afdeling Huisvesting (bureaus Lelystad en Almere). Gevraagd: diploma MULO of MAVO 4 (of gelijkwaardige opleiding), goede contactuele eigenschappen en redactionele vaardigheden. Geboden: maximaal f2321 — per maand en een uitloopmogelijkheid op grond van diensttijd.
- (V 61) voor de hoofdafdeling Stedeboew en openbare werken een **civiel-ingenieur** voor de stafafdeling Onderzoek. Gevraagd: diploma civiel-ingenieur en belangstelling vooronderzoek of grondmechanica. Geboden: maximaal f 4933,— per maand.

Belangstellenden kunnen binnen een week schriftelijk solliciteren bij de afdeling Personeelszaken, Smedinghuis in Lelystad, onder vermelding van het V-nummer.